

Élő Víz

2015. december 6.
Advent 2. vasárnapja

Az idő múlása

Lukács evangélista időmeghatározással kezdi Keresztelő János tevékenysége leírását. János akkor lépett fel a nép körében, amikor a Római Birodalomban immár tizenötödik éve Tiberiusz császár uralkodott.

Az evangélista elegendőnek tartja az év ilyen megjelölését. Mai fogalmaink szerint nem neveznénk pontosnak ezt a kissé elnagyolt időmeghatározást, mi kíváncsiak lennénk a hónapra és a napra is. Abban a korban persze más területeken is hasonlóan bántak az idővel. Az ókori olimpiák történetéről szóló könyvben olvasom, hogy az egyik legelső versenyszám a stadionfutás volt, amelynek távja csaknem 200 méter volt. Az győzött, aki elsőként haladt át a célvonalon. Manapság egy hasonló versenyen ezredmásodpercek döntenek.

Az ember az időt mindig folyamatában nézi. Az időben zajló események meghatároznak egy időrendiséget. A történésekhez és eseményekhez hozzárendeljük az időt. A múlt eseményeire

visszaemlékezünk, a jövő eseményeit előre tervezzük, tudván, hogy azok is idővel a múlt részévé válnak. Emberi életünk is az időben zajlik. Tudjuk születésünk dátumát, tudjuk, hogy mikor kezdtünk el a különböző szintű iskolákba járni, mikor kezdtünk el dolgozni. Életünk jelentősebb eseményeit napra pontosan megjegyezzük és évente akár meg is ünnepeljük annak évfordulóját.

Gyerekkorunktól kezdve hozzászokunk ahhoz, hogy tanulásunk és munkánk az időhöz kötött. Az iskolai tanóra becsengetéssel kezdődik és kicsengetés-

sel fejeződik be. A munkaidő kezdetét kötelező, a végét illő betartani. Pontos ideje van az autóbusz, a vonat, a repülőgép és más közlekedési eszközök indulásának és érkezésének, s mivel atomórához igazított okostelefonjaink segítségével mindig tudjuk a pontos időt, bosszankodunk az esetleges késések miatt. Órák vesznek körül minket mindenütt, amelyek jelzik számunkra a pontos időt. Minden óra a jelen idejét mutatja. Nem a múltat és nem a jövőt. Az óra jelzi az idő múlását és emlékeztet minket a mi időnk múlására.

Élj a jelenben!

A jelenben érdemes élnünk, arra az emberre érdemes figyelnünk, aki most szól hozzánk, most mondja el nekünk örömet vagy éppen most van szüksége vigasztalásra.

A segítségért hozzánk fordulónak ma tudunk segíteni, mert holnap már máshol lesz. Két nap múlva, december 8-án kezdődik az Irgalmasság Szentéve, amelyet Ferenc pápa hirdetett meg. Az Irgalmasság Szentévében az imént elhangzottakat így mondhatjuk: az éhezőknek ma kell enni adni, a szomjazót ma kell megitatnunk, a ruhátlant ma kell felöltöztetnünk, az idegeneket és utazókat ma kell befogadnunk, a betegeket és börtönben lévőket ma kell meglátogatnunk. Élj abban a pillanatban, amit az órád mutat! Élj a jelenben! És közben törekedj az örökkévalóságra!

Irgalmodban bízva

Istenünk, irgalmas Atyánk! Teremts szívünkben csendet, amelyben meghallhatjuk a te megtérésre hívó szavad.

Az advent bűnbánati idő számunkra és alkalmat ad, hogy a megtérés útjára lépünk. Az adventtel nem csak új egyházi év kezdődik, hanem egy új élet kezdete lehet számunkra. Istenünk, tudjuk, hogy az igazi bűnbánat nem a büntetéstől való félelemből fakad, hanem az irántad érzett szeretetből. Szeretetünket azzal fejezzük most ki, hogy irgalmodban bízva és megbocsátásodat kérve bűnbánatot tartunk, elvegezzük szentgyónásunkat. Vezess minket, hogy karácsony éjjelén találkozzunk majd az emberré lett Szeretettel, Jézus Krisztussal, aki a te irgalmodat hozta el egykor és hozza el ma is a világba.

Advent 2.
vasárnapja
Iz 40,1-5,9-11
2Pét 3,8-14
Mk 1,1-8

Hétfő
Iz 35,1-10
Lk 5,17-26

Kedd
Ter 3,9-15,20
Ef 1,3-6,11-12
Lk 1,26-38

Szerda
Iz 40,25-31
Mt 11,28-30

Csütörtök
Iz 41,13-20
Mt 11,11-15

Péntek
Iz 48,17-19
Mt 11,16-19

Szombat
Sir 48,1-4. 9-11
Mt 17,10-13

Advent 3.
vasárnapja
Szof 3,24-18a
Fil 4,4-7
Lk 3,10-18